

Ikke Netanyahu, men USA er problemet – Beethoven er løsningen

Den 7. maj 2024

I forhandlingerne med Hamas om en aftale, der involverer frigivelse af gidslerne og sikring af fred, har et vigtigt stridspunkt været Hamas' insisteren på, at krigen skal bringes til ophør. Vigtige elementer i den pakke er, at Hamas opløser sin militære fløj, og at Gaza får en 3-5 år lang periode med genopbygning. Men udfordringen har været, om Washington i løbet af de tre 42-dages faser med frigivelse af gidsler, håndtering af sult og sygdom og tilbagetrækning af israelske styrker er i stand til at bruge de faktiske forhold på stedet til rent faktisk at gøre en ende på Netanyahus militarisme.

Det springende punkt er Hamas' insisteren på et ordvalg, der fastslår, at krigen er slut, og USA's forsøg på at erstatte det med et ordvalg, som de kan sælge til Netanyahu, såsom en "bæredygtig ro". Hamas har gode grunde til at tvivle på, at Washington kan få en afslutning på en krig, som ikke rigtig er en afslutning på en krig, til at fungere – da de har set, hvordan Netanyahu håndterer Washingtons forsøg på at manipulere.

I løbet af de sidste 24 timer, da Hamas tilsyneladende gik med til at gå videre med formuleringen "bæredygtig ro" – en stor satsning fra deres side – svarede Netanyahu på tordnende og morderisk vis ved at bombe civile i Rafah og afskære al livreddende hjælp. Hvad gjorde Bidens administration? De hørte Netanyahu påberåbe sig udtrykket "begrænset aktion", mens de påberåbte sig udtrykket "ingen større aktion". Hvordan har det fungeret indtil nu?

Sagt mere direkte er Vesten forpligtet til at håndtere en

situation uden nogen væsentlig økonomisk udvikling for regionen, og et Israel, som på et tidligere tidspunkt måske havde været mere modtageligt for den åbenlyse fornuft i en "Oase-plan" – for rigeligt rent vand, rigelig billig energi og masser af jord, der kan overrisles og gøres frugtbar – har i stedet set "blod og jord"-galningene fra "Eretz Yisrael"-banden kapre Israels nutid og true dets fremtid. (Og det er faktisk den samme bande, som den 4. november 1995 myrdede premierminister Yitzhak Rabin, da han var i gang med at gennemføre Oslo-aftalen, og hvor sund fornuft havde mere end en spinkel chance). Den kyniske, beregnende Netanyahu trives i et sådant miljø.

Pointen er, at Washington, hvis de skulle ønske en løsning, ikke har kapacitet til at gennemføre en sådan – fordi de er afhængige af at tjene penge uden at gøre noget. Lederskab i et sådant valg ville samle den amerikanske befolkning ved at give vores unge et håb om en produktiv fremtid, en mission, der bringer USA i forbund – eller endog, til at begynde med, i konkurrence – med Kina om at udrydde fattigdom i hele verden. Udbruddet af ungdomsdemonstrationer råber på det – men de patetiske skikkelser som præsident Biden og formand for Repræsentanternes Hus, Mike Johnson, er involveret i et kapløb mod bunden om, hvem der mest effektivt kan knuse landets ånd.

Det, som Kinas Xi Jinping forklarede Frankrig på sit første stop på sin nuværende Europa-turné den 5.-10. maj, kan være svært at forstå for et kynisk Vesten, men det er præcis den kvalitet af statskunst, der er nødvendig for, at Vesten kan overleve. Xi begyndte med at foreslå Frankrig, at de to lande er nødt til at have den særlige sindstilstand, der førte til etableringen af diplomatiske forbindelser for 60 år siden, for nu at være i stand til sammen at fremme fred og udvikling i hele verden. Der er mere – men, ih du godeste! hvordan indfører et land en sindstilstand?

I dag er det 200 år siden, at Beethovens enestående, ubønhørligt optimistiske niende symfoni blev født, den

“korale” symfoni, der er baseret på Friedrich Schillers revolutionære digt An die Freude (Ode til glæden). Medstifteren og dirigenten af det eneste fælles israelsk-palæstinensiske orkester, Daniel Barenboim, fejrede fødslen af den niende symfoni ved at sætte ord på Beethovens genialitet: “Musikkens storhed, og den niende symfoni, ligger i rigdommen af dens kontraster. Musikken griner eller græder aldrig bare; den griner og græder altid på samme tid. At skabe enhed ud af modsætninger – det er Beethoven for mig. Musik, hvis man studerer den indgående, er en lektion for livet. Der er meget, vi kan lære af Beethoven. Han er mester i at bringe følelser og intellekt sammen. Med Beethoven skal du være i stand til at strukturere dine følelser og føle strukturen følelsesmæssigt – en fantastisk lektion for livet!”

Beethoven lever der, hvor det menneskelige sind og hjerte har fundet ud af, hvorfor de eksisterer i det samme menneske, og hvor begge opdager deres rette plads og potentiale i ægteskabet. I den forstand havde Beethoven virkelig mestret Schillers uddannelse af følelserne, eller “æstetiske uddannelse” – fordi han altid kæmpede med verdens sorger ud fra en streng medfølelse for hele menneskeheden og drev de nødvendige løsninger frem – det, vi kalder “genialitet”.

Et land kan indtage en sindstilstand, fordi det er nødt til det, fordi rædslen ved ikke at gøre det er utålelig, fordi glæden ved at gøre det er så menneskelig. Så syng tillykke med fødselsdagen med Beethovens niende og dens efterfølger, sorgen og glæden ved “Oase-planen”, og del glæden med andre ved at ændre ens sindstilstand.

Foto: YouTube/Al Jazeera